ANUL XI. No. 1154 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 13 Ianuarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Un balaur cu cinci capete

Conflictul româno-maghiar

Dela începutul începutului, între footballul românesc şi cel maghiar relaţiile au fost foarte încordate. Desigur că contingenţe de natură extrem de variată şi-au manifestat înrăurirea în momentele de criză.

Totuşi raporturi normale — dacă nu cordiale şi prieteneşti — ar fi putut fi asigurate între noi şi vecinii noştri. Cu o condiţie însă: resentimentele — fireşti zic unii — să fie păstrate în suflete şi nu manifestate prin gesturi şi comunicate oficiale.

Dar această condiţie nu s'a împlinit.

Aşa dar, relaţiile între footballul nostru şi cel maghiar — fatal — sunt întrerupte.

Foarte mulţi — mai ales conducătorii de cluburi de pe graniţa de Vest — se întreabă însă până când.

Până ce conflictul se va aplana, ni se răspunde la secretariatul Federaţiei noastre de football.

Să căutăm să aruncăm puţină lumină asupra sibilinului răspuns al Rombolului.

Vom încerca să prezentăm aşa zisul „conflict" care, în definitiv veţi vedea că e un balaur cu cinci capete.

Intr'adevăr:

a) Federaţia română a pretins că jucătorii Strok, Auer şi Baratki — spre a pomeni numai de vedete — au fost legitimaţi la Budapesta în mod samavolnic.

Ungurii n'au fost de această părere şi i-au utilizat fără grije; primul conflict

b) Federaţia maghiară a pretins o sumedenie de bani dela cluburile româneşti din Ardeal, sub titlul de datorii vechi, contractate cu ocazia jocurilor disputate între 1926 1928.

Rombolul n'a vrut să-şi oblige cluburile la plata acestor datorii, fără o revizuire şi eventuală convertire, dată fiind diferenţa de situaţii între momentul contractării datoriilor şi momentul plăţii lor.

M. L. SZ. nu s'a mulţumit şi a cerut arbitraj: al doilea conflict.

c) Prin edictarea de dispoziţiuni de natură internă, ungurii au împiedicat disputarea la Bucureşti a jocului Ungaria-România (amatori) fixat la 29 Mai 1932.

Federaţia Română a cerut câştigarea jocului prin forfait şi despăgubiri, Ungurii la fel: al treilea conflict

d) Clubul maghiar Ferencvaros nu şi-a respectat contractul de a juca la 21 şi 22 Mai 1932 la Cluj.

Federaţia noastră a interzis cluburilor maghiare să joace în ţară până ce Ferencvaros va juca la Cluj matchurile contractate cu plata de despăgubiri organizatorilor.

Ungurii au protestat şi au pomenit de F. I. F. A.: al patrulea conflict.

e) Cu ocazia jocului Italia—Ungaria, în echipa vecinilor noştri au jucat Szaniszlo şi Baratki, jucători cetăţeni români.

Federaţia noastră a protestat invocând textul internaţional categoric, care interzice utilizarea jucătorilor de cetăţenie streină în echipele naţionale.

Ungurii s'au făcut că nu înţeleg: Bine înţeles că cele «cinci capete ale balaurului» sunt prezentate mai sus fără nici o înfrumuseţare artificială şi fără nici un decor.

Că balaurul se ascunde permanent, după o culisă internaţională inexplicabilă pentru marele public, nu interesează.

Interesează dacă se va găsi arhanghelul care să răpună balaurul fie dintr'odată, fie tăindu-i capetele unul după altul.

Pentru primele două conflicte preşedintele Federaţiei Cehoslovace, profesorul Pelikan, fusese desemnat să îndeplinească rolul arhanghelului. Au trecut însă doui ani fără să facă o mişcare.

Pentru cel de al treilea rolul arhanghelului, apreciat ca prea dificil, urma să fie deţinut de doui pontifi: profesorul cehoslovac Tsakert şi austriacul Kaulich. Opt luni s'au scurs şi cei doui cavaleri n'au pornit ofensiva.

Pentru ultimile două — în fine — nu s'a găsit nimeni nici măcar să se ofere, necum să încerce.

Şi atunci balaurul doarme liniştit...

Rămâne, ca singură soluţie să aşteptăm să moară balaurul de moarte bună?

Aceasta s'ar putea însă întâmpla la... paştele cailor.

Cam în acest sens trebue interpretat răspunsul Rombolului privitor la aplanarea conflictului româno-maghiar.

ARGUS

Va participa România la jocurile de iarnă dela Bordenneche?

Contrar celor anunţate, este foarte puţin probabil ca România să fie reprezentată la jocurile Universitare de iarnă ce au loc în cursul lunei Februarie în Italia.

Greutăţile financiare prin care trece statul nostru, fac imposibilă această deplasare. Singura posibilitate ar fi iniţiativa particulară, dar din nefericire vremurile sunt şi pentru ea prea vitrege, pentru a fi posibil vreun ajutor.

Cu toate acestea, se vorbeşte de iniţiativa societăţii sportive Politechnica de-a trimite doi reprezentanţi la proba de bobsleigh, pe Frimu şi Zană, cari au mai avut de altfel cinstea să reprezinte şi încă cu un deosebit succes, culorile studenţimei româneşti la jocurile dela Davos din 1930.

Participarea celor doi sportivi ar fi mai facilă, dat fiind condiţiunile avantajoase în care s'ar putea face: 75 la sută reducere pe c. f. italiene. Iar în Italia grupul universitar fascist oferă echipelor de bobsleigh întreţinerea gratuită.

In asemenea condiţiuni, credem că ar fi posibilă deplasarea valoroşilor bobeuri ai Politechnicei, aceasta cu atât mai mult că este sigur că ne-ar reprezenta onorabil.

Cât despre probele de sky şanse de a pleca nu au decât clujenii Olteanu şi Bodeanu cari în acest an mai întrunesc condiţiunile de admitere, în cazul când clubul Universitatea le oferă mijloacele de participare. Ceeace rămâne un mare semn de întrebare.

La sky de altfel, avem prea puţine şanse de-a juca vreun rol în competiţiunea dela Bordonnèche. Să ne amintim numai de rezultatele obţinute de skyeurii noştri la Davos în 1930 şi e destul. La aceasta se adaugă faptul că o selecţionare ar fi imposibilă, ţinând seama de lipsa zăpezii care aduce ca o consecinţă imediată lipsa antrenamentului.

Astfel stând lucrurile, credem că cel puţin momentan nu se poate vorbi cu siguranţă de participarea României la jocurile universitare de iarnă, şi chiar dacă până în cele din urmă s'ar deplasa cineva, va fi credem o participare parţială.

In afară de bobsleigh (două persoane) la celelalte probe: sky, patinaj şi chiar hockey pe ghiaţă, România nu ar putea prezenta reprezentanţi calificaţi pentru un concurs ca cel dela Bordennèche.

Papana şi Frim la Schreiberhau

In campionatele mondiale de bobsleigh (2 persoane) care se ţin anul acesta la Schreiberhau (Austria) România va fi reprezentată de un bob al cărui echipaj e format din emeriţii bobeuri lt. Papană şi inginer Frim.

Rombolul a răspuns ultimatum-ului Uniunii. Consiliul federal dela 28 Ianuarie

După trei tentative infructuoase, Biroul federal s'a întrunit (în sfârşit) Luni seara pentru a răspunde — cu 9 zile întârziere — ultimatum-ului Uniunii.

A prezidat d. avocat PAUL NEDELCOVICI Au asistat d-nii: Căpitan DUMITRESCU, OCTAV LUCHIDE şi LEONTE SILBERMANN, membri, precum şi d-nii: doctor EUGEN IRIMESCU, DENIS XIFANDO şi BUCUR BARSU, membri supleanţi.

S'a redactat următoarea adresă-răspuns la ultimatum-ul Uniunii.

9 Ianuarie 1932.

Onor

U. F. S. R.

Comisiunea de cercetări

LOCO.

Referindu-ne la adresa dv. No. 1421 din 21 Decembrie 1932, avem onoare a vă aduce la cunoştinţă că biroul federal, în conformitate cu cele comunicate dv. prin adresa No 5607 din 19 Decembrie 1932, este gata să vă pună la dispoziţie toate actele, scriptele şi deciziunile privitoare la gestiunea sa materială.

Cât priveşte însă extinderea unui control asupra actelor de administraţie ale F. R. F. A., biroul federal a decis convocarea pentru data de 28 Ianuarie 1933 a CONSILIULUI FEDERAL în şedinţă extraordinară, spre a se pronunţa asupra acestei chestiuni.

Preşedintele Biroului,
(ss) Av. Paul Nedelcovici.

Secretar general,
(ss) Căp. C. Dumitrescu.

Aşa dar, exact ceiace pronosticasem noi: anchetă financiară fără anchetă administrativă.

Ar mai fi de dat câteva explicaţii în privinţa Consiliului federal extraordinar pe care Biroul îl va convoca pentru 28 Ianuarie.

Ce rost are acest Consiliu federal? Dece n'a refuzat definitiv Biroul federal ancheta fără să mai treacă chestiunea şi asupra unui alt for?

Ca să tergiverseze din nou lucrurile? Este una dintre explicaţii. Cea mai apropiată de adevăr ni se pare însă următoarea.

In memorabila şedinţă dela 27 Noembrie. Consiliul federal — care prevăzuse probabil incidentul cu Uniunea — a hotărât NIMENI NU ARE DREPTUL SA SE AMESTECE — IN AFARA DE REPREZENTANŢII CONSILIULUI — IN CHESTIUNILE ADMINISTRATIVE ALE F. R. F. A.

Biroul nu face astăzi, deci decât să se conformeze hotărîrii Consiliului federal.

Până la 28 Ianuarie nu vom avea deci nimic nou. Fiindcă Uniunea — care a avut răbdare 9 zile cu Biroul federal — va acorda probabil Consiliului (for superior) două săptămâni ca să-i lămurească axioma de mai la vale:

1) La 27 Noembrie, Consiliul federal a hotărît că nimeni nu are dreptul să se amestece — în afară de reprezentanţii Consiliului — în chestiunile administrative ale F. R. F. A.

2) Uniunea cere să i se îngăduiască la F. R. F. A. o anchetă administrativă.

3) Ce va răspunde, la 28 Ianuarie, Consiliul federal?...

Anchetele noastre

De vorbă cu d. N. Lucescu

Preşedintele clubului „Unirea Tricolor", despre: Divizia Naţională, plecarea lui Steinbach în Anglia, Stadionul U. F. S. R., reluarea relaţiilor cu Ungaria, o nouă formaţie a echipei naţionale şi proecte de viitor

In continuarea anchetei noastre printre preşedinţii de club, am stat de vorbă cu d. N. Lucescu, preşedintele Unirii Tricolor şi membru în consiliul federal

Nu ne-am stabilit în prealabil o ordine a interviewurilor, dar am găsit necesar să ne adresăm... cu precădere d-lui Lucescu, deoarece d-sa cumulează două funcţiuni importante în viaţa footballului românesc, şi ca atare în măsură să ne vorbească despre un complex de fapte şi proecte, impozant. Ori, cum acesta este lucru esenţial pentru un gazetar, preferinţa noastră este mai dinainte justificată.

D. N. Lucescu în calitate de preşedinte al clubului «Unirea Tricolor» ne-a vorbit pe larg de isprăvile sportive ale clubului pe care-l conduce, despre proectele de viitor şi despre multe altele. Iar în calitate de membru al Biroului federal, preşedintele «Unirii Tricolor» ne-a arătat în ce stadiu se găseşte conflictul dintre acest birou şi U. F. S. R., ne-a vorbit despre reluarea eventuală a relaţiilor cu Ungaria, despre lucruri de presantă actualitate în footballul românesc.

Dar mai bine să-i dăm cuvântul:

DIVIZIA NAŢIONALA, O REFORMA SALUTARA

— Ce părere aveţi despre divizia naţională, după primul ei tur?

«Felicit pe cei cari au pus bazele acestei competiţiuni. «Divizia naţională» este menită după mine să regenereze footballul naţional într'o măsură pe care n'ar fi reuşit-o în cine ştie ce interval vechiul sistem al campionatului naţional. De pe urma ei, footballul românesc va câştiga şi calitativ şi cantitativ, deoarece emulaţia care se naşte de pe urma unor întâlniri interesante extrem de variate, atrage masse noui pe terenurile de sport. Ori, jucătorii înainte de a fi jucători, sunt simpli spectatori...

— Găsiţi suficient numărul actual al echipelor admise în competiţie?

«Da, pentru posibilităţile actuale, numărul limitat la 14 este arhisuficient, căci, pentru a se observa randamentul scontat de făuritorii competiţiei, era strict necesar să se facă selecţia calitativă care a dus la stabilirea acestei cifre.

— Macabi din Cernăuţi nu a îndeplinit această condiţiune?

«Nu sunt în măsură să apreciez, dar nu trebue să uitaţi că admiterea acestui club în Divizia Naţională i-ar fi căşunat lui însuşi cel mai mare rău, deoarece poziţia geografică a Cernăuţilor impune baremul de 32.000 lei pentru echipele transilvănene ce se deplasează în capitala Bucovinei. Apoi nu trebue uitat că atunci când se discuta intrarea Cernăuţilor în divizie, reprezentanţii acestuia s'au obligat să primească în oraşul lor pe toţi adversarii, ceiace i-ar fi necesitat cheltuieli de circa 40.000 lei pentru fiecare match. Dacă în anumite matchuri această sumă investită în aducerea adversarului şi în cheltuelile de organizare ar fi putut fi acoperită, în altele ar fi fost pierdută mai mult de jumătate, deoarece în criza actuală, publicul nu vine decât la matchuri de mare interes. Cum ar fi putut rezista Macabi din Cernăuţi acestor deficite inevitabile?

«De altfel este foarte probabil ca 2—3 din cluburile cari participă în Divizie să iasă din cadrele ei tocmai din cauza dificultăţilor de a face faţă împrejurărilor.

«Va fi atunci loc şi pentru un reprezentant al Cernăuţilor, dacă nu chiar pentru doi...

PRIORITATEA ECHIPELOR REGAŢENE

«In altă ordine de idei, ţin să remarc cu acest prilej cât de nedrepte au fost cluburile ardelene când, la înjghebarea Diviziei Naţionale, au susţinut să li se acorde privilegii financiare, deoarece Ardealul are mai mult public sportiv şi că echipele transilvănene realizează reţete infinit superioare echipelor din vechiul regat. Astfel, cele mai mari reţete s'au înregistrat la matchurile Venus—Universitatea (Cluj), Unirea Tricolor C. A. O. (Oradea); Unirea Tricolor—R. G. M. T. (Timişoara) şi Venus-Braşovia (Braşov). Vorbesc bineînţeles de matchurile disputate în Ardeal.

«Unde este aşa dar legitimarea anumitor pretenţiuni pecuniare?

UN CLUB NENOROCOS

— Sunteţi mulţumit de activitatea clubului dv. în Divizia Naţională?

«Am fost echipa cea mai nenorocoasă din serie. Şi asta nu pentru că ne-am clasat în locul al patrulea, ci pentru că n'am avut niciodată prilejul să aparem pe teren în formaţia care să poată reprezenta într'adevăr posibilităţile noastre. Astfel Szollosy şi-a stricat mâna, iar Văleanu piciorul în matchul cu A. M. E. F. A., iar Russen, stâlpul echipei n'a putut juca decât foarte puţin. Ori, echipa care a reprezentat «Unirea Tricolor» în primul tur al Diviziei Naţionale, nu este tot ceia ce poate pune pe picioare clubul pe care-l conduc.

«Din toate aceste împrejurări nefericite, cel mai mare regret îl resimt de pe urma faptului că la Oradea «Unirea Tricolor» a făcut cel mai slab joc din primul tur. Şi asta s'a întâmplat tocmai în oraşul în care am fi vrut să arătăm că footballul bucureştean nu este chiar atât de slab pe cât se pare...

DE CE PLEACA STEINBACH

— Venind vorba de formaţii, precizaţi-ne scopul călătoriei lui Steinbach în Anglia..

«Mijlocaşul nostru centru se deplasează la Londra cu scopul unic de a-şi perfecţiona cunoştinţele de antrenor. In capitala Angliei, Steinbach speră să poată urma un curs de antrenament sau să se ataşeze unui antrenor cu renume, pentru a învăţa tainele antrenamentului de câmp şi de sală.

(Continuarea în pagina III-a)

România la Chamonix

La campionatele mondiale de bobsleigh (4 locuri), care se vor disputa la Chamonix (Elveţia) între 2 şi 6 Februarie crt., România va fi reprezentată de o echipă compusă din cele mai bune elemente ale acestui sport.

Echipa ce face deplasarea va fi compusă din ofiţerii regimentului 2 Art. grea şi Câmp şi anume: căpitan Anghelscu Emil, lt. Bârsănescu, lt. Popescu şi căp. Gribincea.

In vederea acestei deplasări, campionatul militar de bobsleigh dela Sinaia a fost avansat pe program, în ziua a II-a a competiţiunilor.

Teamul Popescu s'a înapoiat

Ce ne declară Lucian

Teamul Popescu s'a înapoiat aseară în Bucureşti. Abia coborât din tren, Lucian Popescu a venit să ne vadă la redacţie şi să ne pună în curent despre cele ce a făcut la Paris.

Iată ce ne povesteşte Lucian:

«Trebue să vă spun dela început că criza, care bântue lumea întreagă, a adus serioase prejudicii boxului în mai toate ţările mari în cari arta nobilă se practică pe o scară mai întinsă. In Franţa îndeosebi situaţia este şi mai gravă, datorită unor stări de lucruri pe cari nu vi le pot spune, în amănunt, în cadrul acestei convorbiri. Fapt este că boxeurii francezi suferă grozav depe urma acestei situaţiuni. Exemple: un boxeur de talia lui Candel, pentru a vă da un nume cunoscut, nu a găsit într'un an de zile nici atâtea matchuri câte am obţinut eu care nu domiciliez în Paris: un boxeur ca Raphael ştiinţific şi nespus de agreabil de urmărit, nu poate găsi matchuri decât graţie unor eforturi, a-şi putea spune disperate, din partea simpaticului său manager Alphons Ulrich.

«Legături bune pe cari le avem cu Anglia ne-au pus însă imediat în tratative pentru un match mare cu boxeurul englez Seaman Watson, zis marinarul.

«Forma era bună în momentul acela şi cu toate că eram informaţi de valoarea excepţională a acestui marinar, am vroit să jucăm această carte. A intervenit însă o gripă, care m'a silit să întrerup antrenamentul şi să cerem amânarea matchului. Intre timp, Watson a fost chemat la New-York, unde va fi opus lui Kid Chocolate pentru titlul mondial.

«In timpul acesta, Toma Aurel era lansat suficient, graţie unor împrejurări favorabile. Matchurile lui cu Perez şi Mendiola l-au pus în rândul celor mai buni boxeuri ai categoriei din lumea întreagă. După aceste succese fusese selecţionat pentru un turneu de muşte la Geneva, alături de Gyde, Angelmann şi Kid Martino. El suferise o fractură a metecarpianului mânei stângi ceeace a determinat pe managerul său să refuze toate ofertele ce i s'au făcut. Se va încerca cu el un match mare şi este inutil să vă spunem că nutrim speranţe.

Matchul cu Bonaugure

«Intre timp eu am reluat antrenamentul, deşi bascula îmi arăta zilnic un minus de greutate de circa 3 kgr. Mă hotărâsem la un moment să mă reîntorc fără să boxez. Totuşi, în urma insistenţelor d-lui Khaet şi pentru a înlesni lui Răpeanu să boxeze şi el, am acceptat matchul cu Bonaugure.

«Juriul avea o compoziţie specială din care nu lipsea Scheman, arbitrul cu care ne aflam în dispută. Ne-a fost totuşi impus ca judecător arbitru în ring. Trebue să recunosc însă că de data aceasta n'a fost ca rândul trecut. S'a făcut doar că nu observă două lovituri joase, avertizându-l totuş pe Bonaugure pentru o a treia lovitură nepermisă, avertisment însă netrecut în foile de punctaj.

«Am căutat să fac un match frumos ceeace mi-a isbutit pe deplin, aşa că am câştigat o bună parte din sală de partea mea. In special oameni de competinţă erau încântaţi şi ne aplaudau după fiecare pauză. Trebue să spun că Bonaugure este şi el un ştiinţific şi în afară de câteva trucuri americane, este în general un boxeur cu care poţi scoate un match spectaculos.

«Repriza întâia am câştigat-o cu directe de stânga, în timp ce adversarul meu mă studia şi căuta o deschizătură. In repriza doua am căutat să-l pisez mai departe cu directe de stânga şi pe un atac al lui l-am contrat precis cu dreapta şi i-am deschis arcada stângă. Mulţumită acestui handicap, am luat un avantaj mare în această repriză. Matchul a continuat în nota superiorităţii mele şi în reprizele trei şi patru. In repriza cincea, după sfatul managerului său, Bonaugure a organizat o serie de atacuri, la cari am răspuns cu contre şi urmăriri eficace la faţă şi la corp isbutind să câştig şi această repriză foarte detaşat. După acest round, Bonaugure avea figura întocmai ca o varză roşie, iar eu credeam că va abandona. In repriza şasea, mi s'a întâmplat însă un lucru foarte neplăcut. Adversarul meu intrând cu capul, m'a isbit în obraz şi mi-a produs o leziune foarte adâncă în interiorul gurei. Sângele ce se scurgea din această rană mă împiedica să boxez şi am pierdut reprizele şase şi şapte. In pauză, după repriza şaptea, am isbutit să stăvilesc puţin hemoragia, ceeace mi-a adus ca rezultat un mic avantaj în repriza opta. Către sfârşit însă, rana s'a deschis din nou şi am pierdut de justeţe ultimele două reprize.

«Matchul cred totuşi că nu l-am pierdut. Am fost declarat însă învins, aplaudat şi felicitat.

«Bonaugure s'a prezentat la 56.500 iar eu am avut 55.500. Vom face probabil un match revanşă la Bucureşti şi se va vedea că tot ce afirm aici este adevărat».

Comentariile lui „L'Auto"

Ultimul număr al lui „L'Auto" publică următorul comentar al matchului susţinut de Lucian Popescu contra lui Bonaugure:

„Reuniunea de eri dela Paris-Ring a obţinut un mare succes şi matchul vedetă care opunea pe ex-campionul Europei Lucian Popescu lui Guy Bonaugure s'a disputat în faţa unei foarte numeroase asistenţe.

Această dispută pe care am urmărit-o cu mare interes, a dat loc unei bătălii animate şi cu adevărat spectaculoasă.

La începutul întâlnirei, Popescu luă un uşor avantaj graţie directelor de stânga la figură, pe care a reuşit să le plaseze în stil clasic. Dar, Bonaugure nu întârzie să inverseze situaţia şi atacurile lui sau ripostele în largi crochete sunt executate cu mult brio.

Popescu se lasă dese ori surprins şi nu putu să evite loviturile cari pornesc de departe, dar sosesc precis.

Bonaugure a făcut un match splendid. Şi-a regăsit carburaţia şi în forma actuală poate să închieteze serios pe cele mai bune „pene" franceze.

A ştiut să-şi impună jocul personal, acel joc strălucit în care se vede influenţa de maestru a lui Kid Francis.

Popescu, actualmente „poids plume" a făcut, la rândul său lucruri foarte frumoase şi el merită deasemenea elogii.

Infrângerea lui a fost indiscutabilă dar ea nu-l diminuiază cu nimic".

O scrisoare a d-lui E. Khaett, organizatorul dela Paris Ring

Iubite domnule Popescu,

«Inainte de plecarea d-tale ţin să-ţi mulţumesc pentru felul leal, cu care ai tratat matchurile disputate de pensionarii d-tale, la «Paris Ring».

«Te felicit pentru Lucian, care deşi gripat a ţinut să-şi respecte angajamentul şi cu toate acestea a făcut o figură de campion. In ce priveşte pe tânărul Toma, care a produs publicului meu o profundă impresie, îl voi urca totdeauna pe ring cu plăcere.

«Sper să asist, în vara aceasta, la una din reuniunile d-tale dela Bucureşti şi vă rog să comunicaţi această scrisoare «Gazetei Sporturilor» spre publicare».

Primiţi, etc.

E. KHAETT